

det paa anden Maade end indenfor dette Lovforslag. Udvalget som saadant har efter min Mening ikke givet den ærede Ordfører en Bemyndigelse til at sige, at det var Udvalgets Ønske, at andre skulde inddrages under Dyrtidshjælpen.

Ordføreren (*L. Rasmussen*) [Vejle Amts 1ste Valgkreds]: Nu er jeg ikke helt sikker paa, at jeg kan følge den højtærede Finansminister. Det er rigtigt, at jeg ikke af Udvalget har faaet Bemyndigelse til at rette en Henstilling til de øvrige Ministre om at fremkomme med Forslag om Hjælp til Hjælpearbejdere. Men der var i Udvalget Enighed om, hvis de paagældende kunde inddrages under Lovforslaget, saa at medtage dem. Naar man ønskede at faa Lønningegrænsen nedsat, var det netop, fordi man ønskede at inddrage andre, som trænger langt haardere, og man var enig om at tale med Finansministeren om Muligheden af at faa disse andre inddraget. Da det blev afvist, er der ikke foretaget mere og kunde der ikke foretages mere i Udvalget. Men jeg gaar ud fra — og det fik jeg forøvrigt bekræftet i Gaar ved den Forhandling, der da førtes i Udvalget —, at man der fremdeles ønsker, at der tilstaaes Reserve- og Hjælpearbejdere en Dyrtidshjælp, og jeg gaar ogsaa ud fra, at dette vil blive Resultatet, naar først det foreliggende Lovforslag er vedtaget.

Finansministeren (*Brandes*): Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører (*L. Rasmussen* [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) nu siger. Den ærede Ordfører siger, at der i Udvalget var Enighed om at inddrage Hjælpearbejdere o. lign. under Lovforslaget, hvis Ministeren kunde gaa med dertil. Saaledes har Sagen ikke foreligget i Udvalget overfor mig. Man har ikke givet Ordføreren en Bemyndigelse til at sige, at Udvalget ønskede, at Hjælpearbejderne skulde inddrages under Lovforslaget. Saaledes har jeg ikke forstaaet det, og jeg maa stadig mene, at den ærede Ordfører der tager fejl. Der har været mange Ønsker fremme indenfor Udvalget. Der har saaledes ogsaa været Ønske om, at Pensionister skulde inddrages under Dyrtidshjælpen; det har jeg maattet modsætte mig. Jeg modsatte mig ogsaa det

her omtalte, og der kan heller ikke ud fra de Forhandlinger, der nu er førte, være nogen sikker Mening om, hvem der overhovedet kan faa Dyrtidshjælp, fordi man mener, at de kan ligestilles med Statens pensionsberettigede Arbejdere. Den ærede Ordfører tager fejl, han har ikke den Bemyndigelse, som han tror at have.

Ordføreren (*L. Rasmussen* [Vejle Amts 1ste Valgkreds]): Det er ikke værd at fortsætte Forhandlingen om, hvad der passerede i Udvalgets Samraad med den højtærede Finansminister. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at i det Udvalgmøde, som holdtes i Gaar, og hvori vi overvejede, om der skulde foretages Ændringer i Lovforslaget, var der fuldkommen Enighed om, at man ønskede, at der ogsaa kunde tilstaaes andre end dem, Lovforslaget omfatter, en Dyrtidshjælp. Det blev nævnt, og der blev fra ingen Side protesteret mod, at det var et almindeligt Ønske. Men dernæst vil jeg sige, at dette i og for sig ikke er det væsentlige. Det, der vilde interessere mig, var, om ikke den højtærede Finansminister mener, at naar Staten paa en Maade misbruger Arbejdskraft ved at lade Folk gaa i lang Tid som Hjelpe- eller Reservearbejdere — jeg skal nævne som Eksempel, at man for at blive ansat som Betjent ved Straffeanstalterne først maa gøre Reservetjeneste i 5—6—7 Aar, og at man der har gifte Folk med Børn gaaende for 3 Kr. om Dagen, en Løn, der er langt lavere, end private betaler —, saa bør saadanne Folk, naar de lønnes med et saa lille Beløb, som her er Tale om, ogsaa have Dyrtidshjælp. Hvis den højtærede Finansminister er enig med mig om, at Rimelighed taler for, at disse Folk faar en Dyrtidshjælp, saa behøver vi ikke længere at tale om, hvad der er passeret i Udvalget, og hvordan det skal forstaaes.

Sporon-Fiedler: Enkelte Medlemmer af Socialdemokratiet har følt sig forbavsede over vor Stilling. Det er særdeles let at motivere, hvorfor vi, der agter at stemme for Lovforslaget, gør dette, men ikke fuldt ud er tilfredsstillede ved Lovforslaget. Vi har svært ved at forstaa, at en Funktionær, som har 1,300 Kr. i Indtægt og er ugift, er trængende, men en Funktionær, der er